

Сторінка Української Робітничої Діточої Школи

ВІДКРИВАЄМО НОВУ СТОРІНКУ.

Відкриваємо нову сторінку в нашій газеті "УРВ". Цю сторінку записуватимуть в першу чергу всі наші вчителі, що то до пізньої ночі працюють над підвищенням працездатності молоді; писатимуть члени шкільних комітетів, що співпрацюють з виховником-вчителем; писатимуть батьки учнів, що віддали своїх дітей до Української Робітничої Діточої Школи; надіславтимуть свої повідомлення й порадити всі працівники, що змагаються до виховання молоді до зміни на босовому фронті праці.

Ми мусимо поставити справу виховання й навчання дітей-працівників на широкій базі. За навчання й виховання власної молоді й змінити мусять взятися всі працівники, пам'ятаючи на те, що робітничий дитвор є власністю усього фронту праці.

Зараз налічується у нас 40 українських Робітничих Діточих Школ. В цих школах виховується 2135 дітей. Над тією шкільною молоддю працює 45 вчителів. Вчителями є самі робітники, що відірвали їх робітничо-фермерські організації від стайки праці-пестели на Вищій Освітній Курсі у Вінніпегу й відтак уключили БФК-відділи й робітничий дитвор на переховання. Це не саме є запорукою, що оті вчителі виведуть оту молодечу зміну на правільний, босвий шлях-фронтівки праці.

На жаль, час праці над підвищенням продуктивності дитвору є дуже малим. Звісно, що весь день тримає працюючий дитвор буржуазна школа й вже пізно вечером відпускає її вміщену, обезсилену доми. І саме ввечера, починаючи додому працювати нашим виховникам-вчителям з тією же вдовою дитвором.

Куди ж йти їм на улюб, що на 168 годин в тижні дитина перебуває в Українській Робітничій Школі всього 4 години, сніг же, що мимо поспішеної активності самі вчителі немає змоги поборити з чотирьох годин всі ті виховні звички й погляди, яких набралася дитина в буржуазному оточенні.

Значить, поліпити справу підвищення нашої молодечої зміни-самим вчителям-УР-

Діти є згори засуджені на невдачу.

Нате-ж і створено при усях Укр. Роб. Діточих Школах шкільні комітети, які мають співпрацювати з вчителем, нате-ж скликається конференція батьків, щоб їх втягнути до виховної праці над власною молоддю; нате-ж обмірковуються питання підвищення дитвора працюючих із усього засідання й мітинги ТУРФД-у й його Секції Молоді, Жінки, дітей та РЗТ, щоб дати змогу дитвора й контролю праці в УР-Школах. Всього членству робітничо-фермерських організацій.

Питання є тільки, чи всі вони виконують свою працю? Чи шкільні комітети обговорювали бudo-коли плани праці в своїй школі? Чи обмірковують виховні питання на засіданнях шкільному, чи бодай скликавали засідання?

Треба відкрито сказати собі на всі оті питання: Чи або дуже мало.

Не інакше мається справа з тими родинами, що посідають вже своїх дітей до Української Робітничої Діточої Школи. На конференції родичів не приходять, за дитвором не слідують, як вона ходить в УР-Школі, дома не контролюють праці дитини в УР-Школі.

Правда, є вже немало таких батьків, що з повним розумінням підходять до праці в УР-Школах і співпрацюють з тому напрямку.

Приходиться згадати про виховну армію тих працюючих батьків, що стоять в робітничо-фермерських організаціях, мають дітей, що посідають їх до УР-Школі. Болоно робиться, коли порівняти число членства РЗТ-8 тисяч з числом дітей наших УР-Школ-2 тисячі. Невже ж на 4 члени РЗТ припадає всього 4 дитини? Тяжко повірити, щоб РЗТ було парубочим товариством бездітним.

Значить, тут десь є прорвані босвий фронт. Наладнати його, сшити босвою кильоні в один нерозривний ланцюг - це підвищення усього членства робітничо-фермерських організацій, яке треба виконати вже.

Уся українська дитвора працюючих до УР-Школи, вся зміна наша в ряди Секції Молоді - ось який фронт мусить

охопити всіх українських працівників.

Як далі виконувати отой фронт вчителі, шкільні, батьки й члени робітничо-фермерських організацій, про це пишуть всі на отій сторінці, сторінці Укр. Роб. Діточої Школи.

ЗАКІНЧИЛИ ШКІЛЬНИЙ СЕЗОН.

З нагоди закінчення шкільного сезону УРДШ, в Нікозеті Майне, Ата., відбувся на 2 липня Діточий вечірок при співучасті родичів і членів нашої організації. На цей вечірок прибули всі учні школи, як також і діти, які не улазили до школи і записалися в школу само УРД. Дуже привітно було дивитися, як ті малі дитки весело розмовляли і балакали. Не одному зі старших пригласили його молоді дитки, як то він у тім самім він не має такої нагоди, щоб спілкуватися з своїми товаришами й балакати й жартувати тих речей, які мають їхні діти зараз при організації ТУРФД.

Вечірок і приїждювала і виступила комітетів У. С. Шайнберг і розказав, як шкільний сезон виходив. Описав розказав про свій вечір. На самім початку він висловив думку, що у нас в Україні і в інших країнах виховання дітей та молоді працює науково своїх дітей, бо це принцип, на який, щоб не слухати чужих дитячих наводів в школі. Дійсно, він, що самі були записані на виховній дитві, бо на кожній дитині одержан різнорідну дитво.

Тоді М. Стефанюк, член виховного комітету, розказав про хід вечора. На самім початку він висловив думку, що у нас в Україні і в інших країнах виховання дітей та молоді працює науково своїх дітей, бо це принцип, на який, щоб не слухати чужих дитячих наводів в школі. Дійсно, він, що самі були записані на виховній дитві, бо на кожній дитині одержан різнорідну дитво.

Тоді М. Стефанюк, член виховного комітету, розказав про хід вечора. На самім початку він висловив думку, що у нас в Україні і в інших країнах виховання дітей та молоді працює науково своїх дітей, бо це принцип, на який, щоб не слухати чужих дитячих наводів в школі. Дійсно, він, що самі були записані на виховній дитві, бо на кожній дитині одержан різнорідну дитво.

Тоді М. Стефанюк, член виховного комітету, розказав про хід вечора. На самім початку він висловив думку, що у нас в Україні і в інших країнах виховання дітей та молоді працює науково своїх дітей, бо це принцип, на який, щоб не слухати чужих дитячих наводів в школі. Дійсно, він, що самі були записані на виховній дитві, бо на кожній дитині одержан різнорідну дитво.

Тоді М. Стефанюк, член виховного комітету, розказав про хід вечора. На самім початку він висловив думку, що у нас в Україні і в інших країнах виховання дітей та молоді працює науково своїх дітей, бо це принцип, на який, щоб не слухати чужих дитячих наводів в школі. Дійсно, він, що самі були записані на виховній дитві, бо на кожній дитині одержан різнорідну дитво.

НЕ ВСІ ОДНАКОВО ЦІНЯТЬ УРДШКОЛУ.

Українські робітничо-фермерські організації в Канаді помічати своїм членам не тільки морально й матеріально, але вони не вагаються на виховання дітей та молоді працюючих.

Майже всі члени молоді, що до нас відділи ТУРФД-у, або РЗТ-у, задоволено Українським Робітничим Діточим Школу.

Видно, що діти не ходили до школи за darmo. За такі навітряні слова товариші задержали учнів до гарної та вариська поївки, а родичам нагородили честь за те, що посідали своїх дітей до школи.

Промовив же і той Харик, який висловив, як вільні наших УРДШ, і як родичі повинні до них ставитися.

Коли обговорили докінчили свої промови, почесно учнів УРДШ, то С. Юрійчук, що вродив своїм учням свій дитвор, учень сказав, що деякі діти не перейшли до школи, але тому, що в природі не слаби, а інші не мали доброго нагаду в дома. Нераз такі діти товариші, що "як я не хочу ходити до школи, то не маю".

Видно з такого вислову, що родичі не дають про до своїх дітей, а лише тому послать їх до школи, щоб в дома не давалися. Це не добре зі сторони родичів. Дай їм учнів, учень дітей, щоб вони виконували свої обов'язки на читанні корисної літератури.

Нічого розказавши свідок був до багато інших, але був і сміливий в цих дітях, які не перейшли. Не буде лихих учнів, що вони продумують, що вони хочуть перейти до школи, але вони не мають учнів, і вони не перейшли до школи, але тому, що в природі не слаби, а інші не мали доброго нагаду в дома. Нераз такі діти товариші, що "як я не хочу ходити до школи, то не маю".

Видно з такого вислову, що родичі не дають про до своїх дітей, а лише тому послать їх до школи, щоб в дома не давалися. Це не добре зі сторони родичів. Дай їм учнів, учень дітей, щоб вони виконували свої обов'язки на читанні корисної літератури.

Нічого розказавши свідок був до багато інших, але був і сміливий в цих дітях, які не перейшли. Не буде лихих учнів, що вони продумують, що вони хочуть перейти до школи, але вони не мають учнів, і вони не перейшли до школи, але тому, що в природі не слаби, а інші не мали доброго нагаду в дома. Нераз такі діти товариші, що "як я не хочу ходити до школи, то не маю".

Видно з такого вислову, що родичі не дають про до своїх дітей, а лише тому послать їх до школи, щоб в дома не давалися. Це не добре зі сторони родичів. Дай їм учнів, учень дітей, щоб вони виконували свої обов'язки на читанні корисної літератури.

Друга частина батьків почитав своїх дітей, щоб в хаті голони не закручували, мовляв, витримати не можна, коли всі йдуться. І саме ота частина робітників не дає ні про своїх дітей, ні про школу.

Третя група робітників й то члени наших організацій лоялі не розуміють, або й не хочуть розуміти "робітничої школи, бо своїх дітей не послать до неї. Іх шкільний не обходять, а тим менше школи.

Шкільні комітети в нас лишаються вибирати на різних або рід. Іхнім завданням є прихистити до школи, дозвільити школи, скликати мітинги родичів, зацікавити мітинги школи та приваляти, як вчитель, чи діти добре захилюються, поговорити з родичами, щоб вони звернули більше увагу на своїх дітей. Говорити

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ДІТОЧІ ШКОЛИ І ЇХНІ ВЧИТЕЛІ.

Справа діточих шкіл, що відділи ТУРФД-у має дати їм більше-знання і більше-запора, коли наблизиться час ударною кампанією за прибуття до них більшого числа українських робітничих дітей.

Ми мусимо перевернути реорганізацію наших шкіл і долати всіх можливих стараних, щоб пограти їх на крайній ентузіазм, як це зараз в нас є.

Мусимо принайти, що трапляється випадки, в яких вчителі не виконують, як слід в своїх шкільних обов'язках, та коли ми прийдемося припиняти, які складаються на це, то побачимо, що ми самі цьому винні.

Коли вчитель приїде до нас, то ми зараз з'явимося на нього, щоб ми могли зробити з нього вчитель, а не робітник, який розліває воду в двох руках, а в одному тримає мірку.

Требма з родинами і переконавати їх, чому ми повинні підтримувати Укр. Роб. Діт Школи. Треба їм показувати, що да користь приносять оті школи.

Чи виконують це наші шкільні комітети? Не, всі Діти з них бодай місяці вкладають козкують, доводять про крайній порядок в школі. Розуміється, це також праця; але дайте їм все. А більшість з тих комітетів майже нічого не робить, а то й навіть забуває, що в членстві комітету.

Отже коли ми візьмемо все те під увагу, приїдемо до заключення, що ні вчителі, ні шкількомітети, ні родичі цього не роблять, але тільки при співпраці всіх трьох тіл можна залагодити працю в Укр. Роб. Діт Школах.

Виннер, Ман.

гайлиці, і працює в ній, шкільному, що бачить в ній кусок хліба, то таке відношення до вчителів не вийде на дорозі організації. Проти такої обведених з нашими вчителями ми, члени, повинні повести в нашої організації босвою босвою боротьбу.

Бувають такі місцевості, де дуже споро число українських робітників і де нема ніякої дітвора, а в іх, то дуже абстрактно, бо не було часу, щоб поїхати там працю так, щоб приїхати багато членів. Одержувати від діточої школи в такім місці є спробою, та з огляду на брак фінансів неможливо є відкрити діточу робітничу школу.

Що ж ми маємо робити в таких місцях? ТУРФД-у повинні організувати такі місцевості, де фінансово-помічати і дати можливість робітникам спробою відкрити діточу школу. Немає сумніву, що оті шкільні робітники повинні працювати, користь з такої школи, прибуття до організації і самі її організувати.

Т. Шайнберг.

КІЛЬКО КОШТУВАЛА МИНУЛА ВІЙНА.

Фінансисти-статисти обчислюють загальні витрати минулої світової війни на 400 мільярдів доларів.

З тих 400 мільярдів доларів можна було б побудувати для кожної родини дім з меблями вартості 4 тисячі доларів у таких країнах: в Америці, Канаді, Англії, Німеччині, Радянському Союзі, Франції, Бельгії й Австралії.

Крім того вистарчило б по 5 мільярдів доларів на бібліотеку для кожного міста, що має понад 200 тисяч мешканців. Так само в тих містах можна було б побудувати шпиталі й університети в вартості по 10 мільярдів доларів.

За відсотки, що їх мусить платити від 400 мільярдів доларів можна було б оплатити кожному року 250 тисяч вчителів, по 1,000 доларів кожньому році.

Всю оту суму мусить сплатувати працюючих всіх країн, що їх гонили імперіалісти у війні 1914-1918 роках.

А скільки коштуватиме теперішня війна? Невірно, що а десятиро більше.

"КРАСІН"
В ПОЛЯРНИХ ЛЬОДАХ.
НАРИС М. ШПАНОВА

(Продовження.)

Береги Вреде займалися рівними терасами, огорненими колом п'ят. Мій окремими мисами - глибокі западини, вкриті товстим снігом шаром. Протруваючи до порога в снігу, ми із Страубе йшли урвищем - обох нас призначили в першу польовничку партію. Недалеко від берега ми помітили на блискучому білому тлі снігу обрив-аєра з великими рогами. Як належить справжнім мислякам, ми відразу ж падали на сніг.

Види, облір, таємничо прошепотів Страубе.

І ми поповзли на животах до цього однорога. Тварина спокійно йшла урвищем, час від часу роззираючи копитом сніг.

Тут-ж пригадав собі романи Купера. Як справжній слідогляд, я послинив пальця і підняв його над головою. Так ото я визначив напрям вітру, з-тім, щоб підійти до тварини з підвітряного боку. Бороздочка снігу своїми глибокими, ми поповзли урвищем якомога тихше. Незабаром ми були від тварини на віддаленні пострілу.

Куди ми краще розглядали цього однорога,

то дивилося, що він був звичайнісінький великий політрин олень. Страубе вистрілив першим. Його куля прокопирисала в снігу довгу лінійку до самого оленя. Олень підняв голову і здивовано пошархав в наш бік, але не тикав. Страубе вистрілив удруге. Кулява снігу показала, що цього разу куля не долетіла. Олень завинув роги на спину і, високо підкидаючи передні ноги, підав тикати. Ще шість разів вистріляв Страубе, але всі з однаковим успіхом.

Олень відбіг далеко і я вже не мав сумніву в тім, що наш кулі його не досягнув. Але левитий постріл Страубе був щасливий - олень упав. Ми що-сики кинулися до оленя. Погружаючись в сніг майже по груді, вискочили ми по нерівному краю урвища. Поранений олень протів запис на ноги і, шквильноючи, став дертися на гору. Догнали його у нас не було жадної надії.

Я виходив гвинтівку у Страубе і, майже не думавши, вистрілюв. Олень упав. Це було дуже до речі, тим паче, що набій цей був передостанній.

Хоч який малий був олень, але, дивлячись на нього, ми прозримі, що довести його до ліжка ми не зможемо. Страубе вирішив йти по допомогу, а я мав зоставитися на місці, щоб захистити забитою оленя від птінц і ведмедів. Для цього в мене зоставався один набій. Я думаю, що коли-б справді з'явився ведмідь, то мені наряд чи довелося би ставати з ним на герц, мавши такий резерв вогнепальних припасів. Навпевно, мені довелося-б протисніть тикати.

Але, на щастя, ведмедя не було. Зате птінці

не давали мені спокою. Вони сміливо спускались до оленя і не хотіли летіти, хоч я мало не був їх гвинтівкою. Вони здималися, починали кружляти у мене над головою, злісно крохотали. Коли їх стало дуже багато, мені охотився жак, що кинув-дуже ці крилаті бандити закляють не тільки оленя, а й мене.

Кілька часу по тому мою увагу привабляла постать другого оленя, що з'явився в кінці урвища. Олень спійкнув шов вперекр балки, в кінці якої він зупинився і став розривати передніми ногами сніг. Майже неспомо, я підняв гвинтівку і випустив мій єдиний набій.

Ви знаєте мій здібності до стрільня, здається я вже мав випадок вивити своє стрільцьке мистецтво, але цього разу я був спрважним Телем. Наперекр всім моім чеканням, олень упав і виткнувся рогатою головою в сніг. Забувши про першого оленя, я побіг до свого трофею. Але олень був тільки поранений і привтав мене добрим ударом копита в ліву ногу. Ще й досі я її ледве згинаю. Я розшотувався і тут таки забив оленя фінським ножем. Куди-б ви знали, як це погано. Але на мою долю-дівастся трофей - ось оці прекрасні роги.

Незабаром підійшли Шелазі з Чухновським і допомогли нам обдирати оленячі туші і розривати їх на частини. Хоч як огидно було свистувати туші, ми проте робили це, знаючи, що забезпечимо собі запас свіжого м'яса.

Все це було добре, і певно ми могли-б не погано харчуватися, коли-б у нас була сіль. Але близьанка з сілью, що її приготували для мене, напевне й тепер ще спокійно стоїть собі

дусить бути краще матеріальні забезпеченні, як це було до цього часу. Сповити цілу кулю організаційних обов'язків і боротьбою ринком за матеріальними недовдадами, це є повна сила людини. Бо коли вчитель не дає від нас відповідної матеріальної підтримки і промисловці йти під браму фабрики за роботою, то це свідчить, що ми не маємо, як стрілювати той корисної роботи і яку ми приносимо в школі і в нашої організації.

Останнім часом наші робітники посилали градом на гудніти наших робітничих вчителів, завдаючи занедабання праці. Тимчасом, я хотів би почитати від них, хто більше знатиме науковий розумі: робітник чи вчитель? Хто опускався чимось збори вчителів чи робітників і дитячий клас? Навіть, якщо вчитель відмовився б від організаційних обов'язків, а ще товариші, що він завважує свої обов'язки, не подавши на це факти.

Успіх в праці вчителів залежить багато від співробітництва членів з вчителем. Члени мусить відноситися до нього з товаришески, довірливо, йому слідно повернути увагу і пильно жити. Однак, коли замість кооперації ми відносимося до нього не як до товариша, але як до того, що живе з ор-

ганізації, і працює в ній, шкільному, що бачить в ній кусок хліба, то таке відношення до вчителів не вийде на дорозі організації. Проти такої обведених з нашими вчителями ми, члени, повинні повести в нашої організації босвою босвою боротьбу.

Т. Шайнберг.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ!
ЧИТАЙТЕ І РОЗПОВІДОЮНІТЕ ТАКІ ЧАСОСНИКИ І ЖУРНАЛИ:
"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ" - одиниць український робітничий часопис в Канаді, виходить три рази на тиждень. Передплата: \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку.
"ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" - одиниць дійсно фермерський український часопис в Канаді, що борюється інтереси працюючого фермерства. Передплата: \$2.00 на рік, \$1.00 на півроку.
"РОБІТНИЦЯ" - одиниць журнал в українській мові для працюючої жіночки, виходить два рази на місяць. Передплата: \$1.50 на рік, 80 центів на півроку.
"СВІТ МОЛОДІ" - одиниць журнал в українській мові для української роб.-фарм. молоді, виходить раз на місяць. Передплата лише 50 центів на рік.
Передплату на повний часописні й журнали посилайте або на ім'я кожного часопису зокрема, або на ім'я й адресу:
WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASS'N Ltd.
Cor. Pritchard & McGregor St.,
Winnipeg, Man.